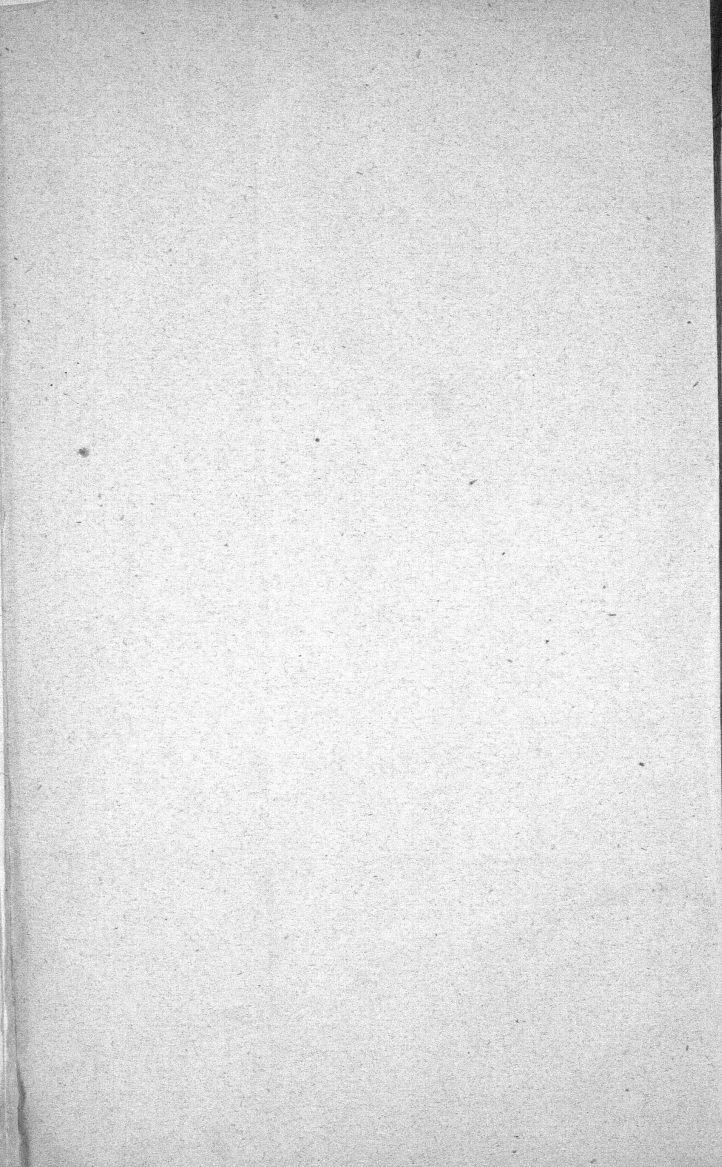

1062.III. Materiały
dotyczące Brzeżan... K.10

No. 24.

I. Aufschrift.

Librae Anno... Braxerum...

Magnificus Dominus Nicolaus a Sieniava Patritius Terrarum Bo-
hae: Gallicae, Caereticum et Militarium campestris, tum Gallicorum: Co-
loniensis: S. V. Capitaneus, Edificavit arcem presentem de la-
pidibus, sumptu et impensis suis propriis, in Honorem D. O.
omnipotentis et ad defensioem feclium Sieniawensium. Anno D. 1852.

1062

II. Aufschrift.

In vna Praga sub arcibus...
Anno Allato, anno...
Anno M...
anno...
anno...

On the masonry Jan's Sieniawy
I Praskow swich maxp kxaerney Stavny

Ktoery Sprawy onotliche
Cherz Sam Sred, wiccanu sa xive
Cro Oicery zpa walecna
Czypit to Jan swa Slatecna

Minerva kaxerem Snaxnem
Dixcipem na woxem uwaxnem
Lohaxal Duaki sa Thego
Mury Samku Braxeranshigo

W...
P...
...

III. Aufschrift.

On the masonry...

... und ... im Alter ... im ...
 ... und ...
 ... und ...

Genius filius Magni Domini Hieronimi Sienensis
 Castellani Cameracensis, Halicensis, Coloniensis, Capitanei.

ex eadem Domina Anna, a Maritano natus. a. D. 1574.
 die 18^a Julii hora 8^a obiit Sues
 eodem Anno tum Mense Julii 29^a hora 18^a obiit mater.

Nota: ...
 ...
 ...

IV. Aufschrift.

...
 ...
 ...

D. O. M. S.

Sarcophago Nicolae in hoc Sienensis heros
 Magnanimus Martis natus ad arma cubat.
 Luc Palladiano vigilanti - Russia felix
 Hostibus a cunctis, undiq; tuta fuit.
 Nam rigidos persape Scythar, Valachorum foveas
 Victura fudit, percomites manu-
 atq; hinc supremus duas belli, a Rege creatus
 Augusto tantum dotali, munus obit.
 Halicensis ad haec et Coloniensis abundat
 Ca undis coctis sale, praeser erat.
 Regibus ut nostris pergratus, ita ordine ab omni.
 Sarmatiae magno cultus honore soli.
 Domina Anna, conjugium obiit ...
 Perimiles natos Marte, togas sibi.
 Hoc vere felix illius in Althois alta
 auct Pictatis romans Spiritus, rose manet
 Quispiet Sublimi in Comitibus Regni A. D. MDLXIX die XXI^a februarii
 in hora II. noctis, aetatis LXXX.

Wie Staronoloti ...
 f. 143.

...
 ...

Si formam? Ipsis Partis venerabilis
Si statum? Adulescens.
Haec omnia, qui suam
Nihil sum.

Anno Salutis humanae MDCXXII nonas Calendas Januarii.

III^{mo} Junij mil. v. Chiffyuski regi Polyl.

Partis sua et Regni Decus
Adrianus Hieronimus Sierawski Regni Poloniae Praesidens
cum tota vita sua Polago

Ingenti anime maxima virtute
Summis Consulens tanta fortuna, navim gubernasset ut,
ta inimicis replanta erit, nec quicquam recipere collectatus
ensis. Hac tandem occidit cumba, postum tranquillitas tenuit.
Anno humanae Salutis MDC. 4to nonas Junii.

Stara / 487.

3.

MAGNIFICVS. DOMINVS. NICLAS. A SIENNA PLATINVS.
TRAVM. RVSIE. GENTIS. EXERCITVM & MILITVM. CM,
PSTRIS. TVM HALICIE. CLMIEN. & CAPTANES. E.,
DFICAVIT. ARCEM PRESBYTEM. DE. LPDIBS. SVMP.,
TV. ET. IMPENSIS. SVIS. PROPRIIS. IN. HONOREM. DEO
ONIPOTENTI. ET. AD. DEFENSIONEM. FIDELIVM. CIA.,

NOBVM. ANO. D. 1554.

MACHING & BIRN MILES I SHALIN
TRIMM WZIE GHAIS ERCT M
ES BISTEN HILFE G WHEW &
DEICHT FORTSTAYEN B FPD
JE K IMPERS 2 S F BIAS W HVA
ONRTELE F L DIT SEWNE H
ACC 1700 100

Orcze S. Jana ^{nowej} przyciela.

W książce z napisem ^{nowej} "Attery",
która, w Sokole wiele przestęży
wysłatkę starych chwile cytaty, a
kawa z umiactwa powraca, wiel
tę, Benedykt Chmielecki Urban
Filiński na str. 145. takowa, wado-
mać umieścił: "Na Ruś w Wreżanach
w cerkwi murowanej pod wezwaniem S.
Józefa jest pisarstwo z relikwii S. Jana ^{nowej}
w sebrnej turnieca z napisem Stawian-
skim w tych słowach: Te S. relikwie S. Jana
w Urze. i proroka wielkiego zamknięte są,
w Szogrodzie z sumego skarbcu cerkiewnego
w S. Józefie za panowania prawowitego
i bogobojnego Jeremiaśa Mohite Ho-
spodara Ziemi Wołoskiej. Ten zaś relikwi-
ę sprowadził Ję. Konstanty Mohita syn Ho-
spodara roku od narodzenia Chrystusa /sic/
1112. miesiąca Junyi dnia wtórego...
w Hieronim Mikotaj Heniauski ^{nowej}
w Kor. dostał tę relikwie od Petrycyusza
w Hojodara Wołosk. w dare i przez wodzę
w opośie za calowem mu zycie od Satarów.
w Dali zaś ją Jeremiemu Mohite Kureccy
w Szogrodzie. Była długo ta relikwia w scho-
waniu u Heniauskich. Łojek Adam
w Mikotaj Kapłan Kral. Hestman to for
w oddawał ją do Archidiatowy Lwow. ob. tas. 113
w ale goy Karbek Arcy Biskup Lwowski,

Ola braku

do braku autentycznego pisma
przyjąć ją wstrzaniać się, oddać ją Pan
krakowski do cerkwi Przeranińskiej,
Atanazy zaś Septycki Episkop Lurow.
ob. gre. wroczywie ją w cerkwi niesz-
cnej strzegł, i ku niej pobożnych wy-
stawił.

Potwierdza tę wiadomość świadectwo
dane na piśmie od Obywatela Mi-
koteia na Dyakonach Dyakonickiego
Podstolego Leotyckowskie d. 18. Marca
r. 1735, a którego pierwotność przy-
jęcie cerkwi jest chowany, i przez te-
razniejszy inż Parocha J. Michala
Pawlikowa co do Nowa uypitany, a na-
zwaniem Świątłego i uctawego Hieronima
i innych badacza Antoniego Straka-
ckiego wstąpił Rudnik osiedlica Podkomornego
J. Kłmici bydany, i mnie wniełony. Świade-
ctwo zaś napisane w tych słowach zawiera
się: „Som styżat o relikwii tak wielkiej
„orełci, która se tu znayowie w Przeranach
„przy cerkwi mieyskiej murowanej pod tyt.
„S. Troycy, to tu niicy wyradzając sumieniem
„dobrem zernacie, jako prawowicy Chrestianin
„mniąc lat 57. wiedzac otem że niema wż
„żadnego ortowielka przy życiu z tytul, który
„o tem wiedzieli, oprócz jednego mnie, bo pra-
„wie wszyscy wymarli, i niebyli w tem prze-
„zorni, aby obiauwli Światu powratak tej
„relikwii, Mał sie tu znayduie.

Ja zaś

„Ja zaś u wrót do Prozer przed inkur-
 „sya, koracka, r. 1705 z żoną moją z domu
 „Aniela, Wistocka, tam gojimy na oczu
 „wielko zapadli, i źleimy wzrok cale stracili,
 „bosimy ani widzi, ani koloni żadnego ro-
 „zecznaś niemozgli, w tej uziłkiej chorobie
 „wostajac, a żadnemi niemozgli ratowai
 „sie lekarstwy, dopiero przy pomniawsty
 „sobie o tej S. relikwii, ofiarowalimy
 „wsie do niej, i doznawsty duku i taski P.
 „Doga na intercepcy^{toje} S. Przy tej S. relikwii
 „uozymitem propozyciam, abym takowa
 „wrelacye, iadlam sam od wielu gojymel
 „i wielkich osob styrat, na piśmie toz
 „wsamo, nie nieprzydajac ani uzmiey, sa-
 „wiaz dokonale wyrazil, skaz sieza S. Reli-
 „kwia, to jest piszuel raku prawey od
 „palcow S. Jana Strzic. endyquie, i iac
 „kim sposobem sie dostata ze skarbem
 „P. Honiawskich dzedziestnych panow
 „Prozer do pomienionej cerkwi, i ziala
 „ceremonia przy zromadzeniu duchowien-
 „stwa kilku set in asistencja Episkopa
 „Lwowskiego a teraz nieywego metro-
 „polity kiouaskiego J. Atanarego na
 „skryptycach Skryptyckiego pontificaliter
 „ubranego, od fany koscioła Szymi de Cerkwi
 „wrecone przy dostawie armat na affekta-
 „cyje P. Ad. Mikotaja z Ganowa Honiaw-
 „wskiego klna Krakow. Helmana W. Kor.

introdu

„introdukowana. U którego Pana
„i a będąc domowym przez lat 42, a
„partykularnie respekt i ~~to~~ taskę
„niego mając nad me zasługi, iaktem
„stypend i miał relacyę od gojących lu-
„dwi o tej relikwii S. a najbardziej od
„wysz wyrznanego P. Sieniewskiego
„Dobrodziecia moiego, ktoręm toku
„był bliżki, takka teraz zrnaie i wy-
„znaie w niżej pomieniony sposob:
„S. Helena matka S. Konstantyna.
„starka bora, narobiona w Jeruzolimie
„drewo krzyża S. i inne insignia medi
„pańskie wyznalata i sposobem
„francuziskim winyfkowata, oraz tam
„i inny relikwii S. dostata, przykto-
„rzył i ta wyżej spacyfkowana relikwia
„S. Jana Bprze. znaleśi sie miata, ktore
„do Konstantynopola zawiozta i w klas-
„tciu carkiewnym S. Sofii deponowata,
„gdzie przez wrystek czas panowania
„cesarow francuziskich byty. Potem
„gdę to państwo dostata sie w biturman-
„skie ręce, iednakre Cesarz Turcody Konser-
„wował ten skarbiec, iakko powiadacz,
„ze i teraz Konserwują z terriz świę-
„tosciami. Tak tedy S. Relikwia re-
„skarbca Cesarzkiego wyseta, iakko same
„stawa ięzykiem francuziskim na tre-
„bney postawitky skrynekce, w ktorey
„dotychczas zostaię, wyprisanę i na publicki

użytk

niekiedy preturmaczone świadczą: „
 136. wyżej ten napis zgodny z upamiętnie-
 niem w domu zawiązanym P. Sieniauwskich ta-
 kim sposobem dostata sie. Po wy-
 cięciu powtórnym spocim skiem
 nad Turkami in declivio przowa-
 nia króla Michala, pod waleczną,
 naterczas reka, i batura, króla Jana
 następcy po królu Michale, gdzie
 podczas tego zwycięstwa r. 1673 prze-
 dat sie Hospodar Wotowski Petry czeplu
 w dzień Jan okazyi z partyą wojska
 swego wotowskiego, któren tu w Poluce
 z swoimi przyjaciółmi mając nazna-
 czoną od Głtety pensyę i wydzielone
 3 bluce od Chonomii Samborskiej,
 dla siebie i przyjaciół swoich, z ktorymi
 potem ad ultima vite sue tempora
 w Poluce przemieszkał.

Po Wotowskim zwycięstwie przesiedliw szkiem
 Hospodar upraszał P. Hetmana W. K.
 aby partyę wojska odrynował do Wotach
 po zone jego i skarby. Czyniąc zadosty-
 kę rekwiizycji P. Marszałek W. K. i
 Hetman Jan Sobieski, a potem Jan III.
 W. K., odrynował P. Hieron. Mikotarsz
 Sieniauwskiego Chorążego W. K. do-
 wiadczonego kawalera do Wotach, gdzie
 stałowa; herciu na akycy, z Ordy u-
 czynit; Wardy sie potem w kronice do-
 cytai

„cypał miarę, z iakiem nie bezpieczeń
„stwem, dla zmałoney za sobą pogoni
„od Adzgeroya Suttana Satarow
„w 80300. Koni aż do Smiatyna zonia
„cego z jazy wyprawadut Hospo=
„darowe z familia i Starbami. To sie
„dziate mu okazyi Shoumskiej, a ta
„byta w dziei Sam S. Michata.
„Po wyprawadzeniu szczęśliwym Ho=
„spodarowey w rekompense swojej
„fatygi odbrat od teyże P. Shorazyduk
„szelkowie i. z Skryweilla, ta, w lito=
„rey sie dotąd konserwuje, i dostrana,
„w Starba swoim deponowat, gorze
„przez niematy czas prawie w zapo=
„mnieniu byta, dla niespolkownych
„w oyczenie czasow i wojen. Gory
„zaraz Surawinska nastajida; polu=
„rawinskiej w kilka lat Wideniska,
„na ktora wojre zostat Hetmanem
„jednym kor. i woiewoda, Wotyrshin
„Cywie P. Karstelara Krakow. i Hetma=
„na W. K. ktory zakonczył zycie w Lubowli
„na Spizu. Syn zaś jego zostaw syc
„natodym wieku proture tyllu Baronta
„Lubowlskim, do cudzych krajow wyjezden
„pranskim wyjechał, i stamtąd w lat
„kilku powróciwszy do Polski, trafet usta=
„nie na wojre Turckie; Potey skonczon=
„ney nastajita wojna Szwedka i do=
„mowa

113

mowa

„mowa, na która hetmanem został.
 „Dla tych nieczestliwosci Oycy zrymas
 „sę przez taki długi czas ta I. relig
 „kwia była w zapomnieniu. Tardem
 „in pacationi statu, po zakończeniu
 „konfederacyi I. Leduchowskięgo Po=
 „komorego kremenieckiego ię Mar
 „stratka, skatbie pański do Wroczn
 „sprowadzono, i dopiero przy rewizyi
 „znaleziono tę I. religie, która kasawoty
 „sobie przywieść prawił I. Poborca
 „zarolnowego, aby do czasu z obsterwanym
 „na ostrazę depenowana była.
 „W krotkim potem czasie przyjeżdża z
 „wirya J. Karbek Arcy B. Lewowski
 „do Porozem, gdzie mierzysiemu dy=
 „skursami P. Hetman w meę przyto
 „mności czynił mu relacyę o tej I. relig
 „kwii, po która postat zaraz do I. Pro
 „borca, aby ją przyniósł do polku, chęć
 „ja oddać J. Arcybiskupowi his verbis
 „expressis: Lepiej ie będzie w katedrze,
 „niżeli na prywatnem miejscu. Naco
 „rekl J. Arcy Biskup, iż niemoie ię
 „zarynia bez authentyku Rzymkiego.
 „Te tedy odpowiedź niemile przyjąwszy,
 „po wirycie i odwiedzie I. Arcy Biskupa
 „zaraz do mnie mówid: Pomiewa
 „nieudriczen był J. Arcy Biskup, i
 „moiey propozyji nieakceptował, proz

W Ponna

Włama zawieszę W. Episkopsowi
„Lwowskiemu Sreptyckiemu bra-
„tu swojemu, w lepszej obserwac-
„tam będzie. Tak ucytnitem w
„Katedrze Lwow. ob. gr. relikwii. Po-
„tem
„przypomniałoby sobie P. Siemias-
„wki, że Proboszcz Żurkowsy utra-
„conej relikwii ratował, odebrał
„i temu oddał, obliquią Wika-
„rego na sumienie i charakter
„Kaptana, aby ofiarując się
„ludziom i doznającym tuski i wro-
„„P. Waga przy tej S. relikwii z pi-
„noscia i retelowicia zapisywał.
„Gdy tak poborny Kaptan ucytnid,
„na odgłos relacyi ludzkiej, które
„deferuntur, że tak boskich wielu
„doznai, Karc Pan prosi tego X^e
„do siebie, i wiestr tych tusk pro-
„dukowai. Po ucytnie, pi-
„se zawar do P. Sreptyckiego Epi-
„skopa Lwow zapraszaiac, aby
„do Brzezan zjechał i tę S. reli-
„kwie do lorkwi mięyskiej w pro-
„wadził. Tak wiey ucytnit, iakom
„na poratku wyraził.

„Superando iezere i to in suppl-
„mentum relacyi o tej S. relikwii,

om tysiąc o niej, będą u s. p.
 P. Jabłonowskiego Wojewody Rus-
 kiego, gdzie spalarzem P. Jerzego
 Przedupzyńskiego komurszego kor.
 pana wielkiej experyency i godności.
 Między innymi dyktur sammi powie-
 szatem o tej relikwii, i jakim się spo-
 sposobem do Skarbu Siensawskich
 dostata. Na w P. Wojewoda nękt,
 iż ciato S. Jana było spalone, żadna
 więc relikwia być nie może, ale P.
 Komurszy kor. odezwat się: że u moicy
 bibliotece, która niegdyś była
 u Pana tak wumnego, jest autor per-
 wny drukowany, w którym cytatem
 że w Skarbu Ciarbow Turckich w Pam-
 buła znajdnie się piśmiel od reji S.
 Jana (franc. może być ten sam, i na tem
 mowa skórcyta się.

(S. u. tytka fide honore et consien-
 tia studentum, om tysiąc do różnych
 osob i od s. p. Pana krakowickiego,
 przy niektórych i samem był. Tak
 mi Panie Woje dopomóż i meka jego
 swięta. Gotowem rade i w korzystoru
 przydad, i na to się podpisnie przy
 zwykley mey pieczęci. Driato tu w
 Brzeczach d. 18. Marca r. 1755.

[L.S.] Mikołaj na Dyakowach
 Dyakowski Podstoli Łatycowa.

Na temie pismie:

"Taki też od Grecyina pewnego sty-
"patem, ktorosz egadawry sie zeszma,
"i powiadat, w autorze greckim cytad,
"iako po spaleniu ciata S. Jana
"i Francis. S. Lukasz rekami swoimi
"wygrebad w popiele piszeet
"poroztaty niespalony.

Dnia 7. Mensis April. 1761. sub
"actu Visitationis Glio productum
"et actis insertum. Nicolaus
"Sandriuski Protosynodus Aplicus
"Glio Diocesis Leopoliensis. m. p.
De verbo ad verbum extractum.

Breszany D. A. Decemb. 1827.
Michael Paulitius Parochus

[L.] gr. fath. Breszaniensis.

Sądca świadectwa zastępujące do
woy, iako S. Gospodarowey Petry-
crayka matronka te S. relikwie mia-
na, podług napisu wicyku Stawian-
skim za piszeet od prawey ruki S. Jana
Chrcie. Hieronim Nikolay Sienia-
wski Chorazy W. k. r. 1675. daren
obrumat, i ze ia tenie w cerkwi
Breszanskiy mieyskiy pod we-
zwaniem S. Troicy stoyt.

De fundamento narego sada-
nia tenaz bfoz ma: S. zyli tade
ka S. Jana zndydowata si w
skarbu korueta S. Lofa w konfrabelle,
stantynopolu? S. zyli tade ma ia

Potay wiadomosci dany od me-
ronego M. Parocha, trumienka se-
brna postacana z napisem w przed-
wyrazonym Stawian'skim, stowami
do rekarnu naywyzszego r. 1816 odda-
na, zostata, a tenaz z podlego
krucem sobrem powlecenonastly
necelka skarb ten pokoywa; ze
owa cerkiew murowana, w ktory
byta relikwia stowona postawio-
na w niznie r. 1748 nowalidat
a inna na ey miecie w rynku przez
Augusta Xcia Carskogilkiego wojac-
de Ruskiego zostata wystawione
a doktor wrona przez Corke jego Xcia
Subomisska, Subomisska, po Kar. Xciu
Subomisskim Marciatku w d. wioz
we r. 1768. Ze trumienki d'uzgove
cygni

ki

ki Stad znalazł w dziejach, że ~~by~~ czyni całow 12. a wydobyt i przesłał
1° Monyla Hieronima Wotelski Nowi 6. całow, że ~~po~~ podania lu-
2 konstantynopola i prouadził. du i dana wiadomoscia, w opisie
3° je icy dotad Karbice Jut. Dyakowskiego zgarcaia sie.
tanow lub J. Jofii nie posiada.

Co do pierwszego. W dziejach świę-
tych przez Daniela Papenbrocha i Spe-
rikku przedsięwzięcia obzeranie i dokła-
dnie opisanym ^{1^o} złożył się przywiezie-
na smowa Feddara Daphnogenates miana
w przeniesieniu relikwi S. Jana Chrzc.
z Antyochii do konstantynopola z relik-
pisma Grecko Weneckiego przetłumaczone po taw-
nie przez Franc. Lino, i wydania Wene-
ckiego Młodego Spemana Biskupa
Weneckiego. Ta cała historye, relikwi
S. Jana zawięta: iako od S. Lukasa
ewangelisty, który zwłok świętych z gile-
nawic, szukał, w Sebastei o milie od Jero-
zolimy, gdzie był dwór Heroda, znalazł, i
wygrabana z ziemi, i w Antyochii była
stworona; iako za przedstawiania Juliana
Cezara, który w wyrytkie świętości miane
w owi u Chrześcian palib i mizery, sta-
rownie była użycza, a podtorone ciato
popużłote na mieszk ciata S. Jana spalone
zostate. Dopiero za Cezara za Justyniana
ciadownie wskazywana, z Antyochii do Jero-
gradu była przeniesiona. Ale imna [xx]
wiadomosci dowodniey okazuje, że relikwi
prawa S. Jana Chrzc. wraz z relikwi, roz-
mienias, przed stworzonym się i palonym ciatom

1° Lubo dowodnym, które pojele-
raia, wiadomosci o spaleniach
ta wladziwego ciata S. Jana
była, świadectwami stwierdzonym
wzrostem odmowić niemożna, i na
wzrostem Daniew Papenbrocha utrzymy
wai by raczej, nalizato, i pocho-
inowiclian, niemocy catego reha-
nie, cewi inq w iatim. Kolerice
sporoł mie Baratafe.

Acta Sanctonum Junii, colle-
ta digesta a Godfrido Henschenio
Danielle Papenbrochio etc. etc.
1745. Venetiis. Tom. II. p. Junii
IV. p. 767

Świętych

świętych od jednego z Chrześcian por-
wana i schowana, z Antyochii granic-
siona była do Sarogrodu, który go oparow-
wali na Saraceniach Frankowie, Półwini
cesarz dał ją za wielki upominek r. 1261.

Ottomowi de Cywoni francuzowi oświe-
nemu towarzyszowi wyprawy do Ziemi S.
i wierzyłoby zażądanie wsparcia, które mu
potrzebie używał. Otto zaś oddał ten skarb
pierwotnemu ^{klasztornemu} Zakonowi Cystracji, ~~który~~ do któ-
regoś woty zakon wiał nazwisko.
Lubo przywilej darowizny cesarza o granic-
niu prawem S. Jana, tak oświec wyraża.
Lubo ~~we~~ 2 wielki rycerz S. Jana na
wypie Akbous, teraz Moutanisy, iż
zako S. Jana przes. do Baiareta cesarza
Tureckiego darowana, im r. 1484 po-
sadowia, później z Rodu przeniesiona,
do Mabby, znanieście o ^u ~~parata~~ do-
woy. Niema żadnej wątpliwości
iż ta S. relikwia chowana, była w
Skarbce Suttanów Tureckich, ale
niema żadnej pewności, iżby wydana,
Chrześcianom została, albo iżby tam
jeszcze zostawała.

Do dowodów pewności pobytu jej w
Skarbce Sertliwi S. Sofii, i wiak
wielkiej celi była u Pravian wscho-
dniego kosaota, i to należy, co czy-
tamy w dziejach kosaotnych, iż

"obradku

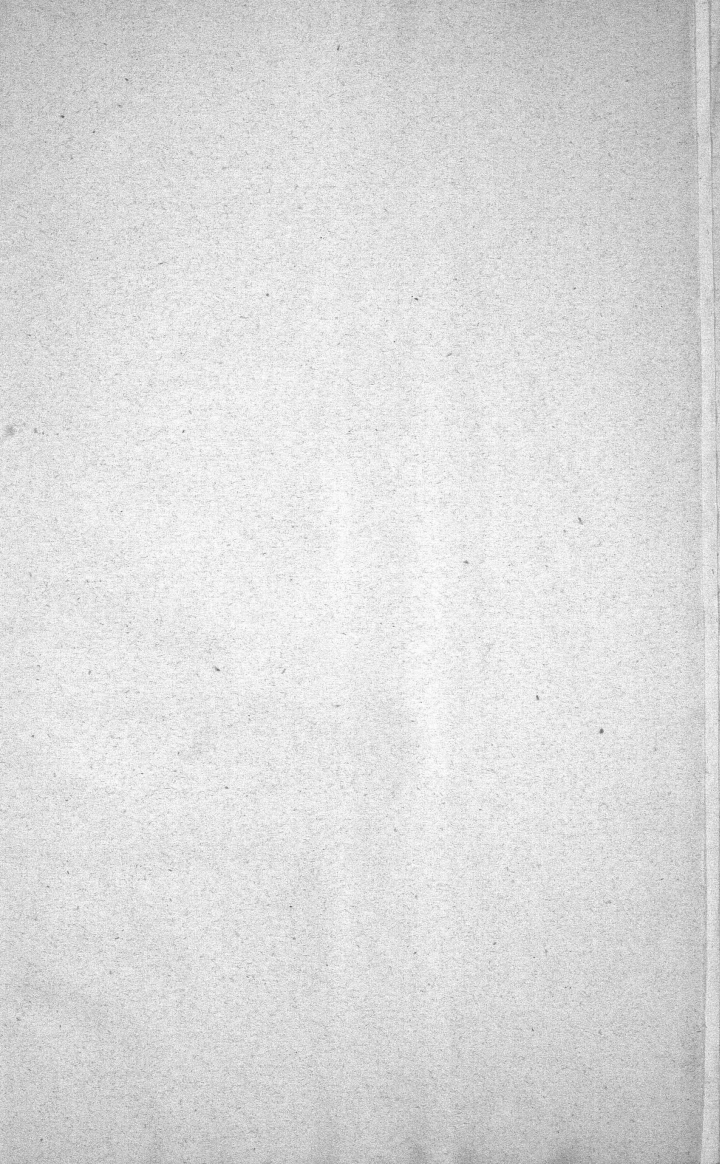
iż przy ~~święcenia~~ święcenia Piotry archid^o
 (arogrodskich) używano reki S. Jana,
 której relikwie składano na gło-
 wę odbierającego święcenie. Patryar-
 chowie też święca Archiepiskopów
 też relikwia, dotykali ich głowy. Dla
 tego samego dla odbrania święcenia
 i nasi ruscy Episkopi do Jarogrodu
 z wielkim trudem i nakładem udawali
 się musieli. Zrastaw w. ten kiowski
 chciał ułżyć swemu duchowien'stwu,
 i do Jarogrodzkiego wpływu uciążliwego
 lawru ie oswobodzić, gdy po śmierci
 Michata Metropolity siwońskiego
 Klemens następcą był obrany, ewota-
 nemu soborowi r. 1147 nakazał, iżby
 sami obranego wyświatli. Ale niektórzy
 Biskupów sprzeciwili się temu, iż toby
 było uchybić prawom i wyjątkom dawnyemu
 księstwa wschodniego, którego stanowią
 potaże, iżby święcenie bierzący dotknięciem
 reki S. Jana (prz.) był w tasie rai elaney
 utwierdony. Wtedy Onufry Biskup Tono-
 leniski podał sposob, aby zarniastręki S. Jana
 używai głowy S. Klemensa, która, wtożi-
 mierz się z Chersonu sprowadził, w so-
 bor zatwierdził, oprócz Nifonta ~~any~~ Epic-
 skopa Nowogrodzkiego, który wyklat

ruyde

swych spotraci, jako podtych
dekoracji, i na poduwate Miko-
tasia IV. patriarchy Sarogodzkiego
ktory go do St. Cychow w pierwia-
stach koscioła przyrownal, & przyro-
wnal. /ab/

/ab/ Histoire de l'empire de Rus-
sie Tome II. p. 275.

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Ostatnia 17

60-102 Poznań

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82